

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

21 tháng 06 năm 2009

Số 50

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Cơ duyên nào thúc đẩy Bé viết ra những câu vấn đáp này ?
- 2) Tình Trời là gì ?
- 3) Tình người thì sao ?
- 4) Làm sao biết được trong tử có sanh ?
- 5) Trong sanh có tử thì sao ?
- 6) Làm người sao hay thường oán hận và buồn tủi và đi đến tới trả thù là sao ?
- 7) Có nhiều người lớn tuổi rồi mà sống cũng không được yên thân ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 31 tháng 08 năm 1991</i> 1) Hỏi : <i>Cơ duyên nào thúc đẩy Bé viết ra những câu vấn đáp này ?</i> Đáp : Thưa, do tâm của Bé tưởng đến chúng sanh cũng như tưởng đến Trời Phật nhiều, nó mới tạo ra duyên tận độ và hòa giải, từ cơ năng này cho đến cơ năng khác, càng ngày càng rõ rệt hơn, trong chu trình tiến hóa. Chư Phật, chư Tiên phóng từ quang, còn chúng sanh thì ước vọng, kết hợp thành một cộng đồng tâm linh sống động, phước cho người nào được đọc và nghe qua những tâm tình tiết, lời văn sống động trong Mục Bé Tám.	2) Hỏi : <i>Tình Trời là gì ?</i> Đáp : Thưa, tình Trời lúc nào cũng ban chiếu từ nguy nan khổ cực cho đến sự vinh quang tốt đẹp khai mở và chứng minh rõ rệt trong nội tâm của vạn linh trong vũ trụ quang này.
3) Hỏi : <i>Tình người thì sao ?</i> Đáp : Thưa, tình người thì tự nó phát triển tùy theo duyên độ hành, cho nên những bộ óc thiếu thông minh, hay chấp trước và sân si, lúc nào cũng không đồng nhất thương yêu và tận độ như tình Trời, chuyển hóa hai mặt, trong sanh có tử, trong tử có sanh.	4) Hỏi : <i>Làm sao biết được trong tử có sanh ?</i> Đáp : Thưa, chúng ta có thể chứng nghiệm rõ rệt, khi ăn vô thì vạn linh đều bị nghiền nát tức là tử, sau cái tử sẽ đem lại sức khỏe tâm linh sống động và điện năng dồi dào, từ quang của vạn linh dần thân trong định luật sanh sanh hóa hóa và quý về nghiêm luật hồi sinh trong điển giới không ngừng nghỉ, từ miếng ăn chúng ta cũng có thể nhận định được tình Trời cao quý và vô cùng, trong tử có sanh, nếu biết nghiêm luật của Trời Đất thì không bao giờ sợ chết cả.
5) Hỏi : <i>Trong sanh có tử thì sao ?</i> Đáp : Thưa, trong sanh có tử là tình tiền danh vọng sanh ra ở đời này ai cũng có, trôi qua thời gian điều luyện, dần dần những bản chất đó nó sẽ chết lần lần tùy theo duyên phước của hành giả xác phàm cũng quy hội lòng đất, thấy sống đó mà chết không hay biết gì, bước qua một dạng khác tùy theo duyên phước mà hành triển, hiểu được điều này cảm thông định luật của hai mặt, thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên ý vô sanh, tâm thức mới bằng lòng sống trong hòa bình và tận độ thoát vóng sanh tử luân hồi.	<i>Ngày 01 tháng 09 năm 1991</i> 6) Hỏi : <i>Làm người sao hay thường oán hận và buồn tủi và đi đến trả thù là sao ?</i> Đáp : Thưa, con người đã được luân hồi nhiều kiếp mà chưa có cơ hội thức tâm cho nên họ bị sự cuồng cuồng trong tần số tăm tối và loạn động, sự hiểu biết của họ chỉ có đến đó mà thôi, trình độ uất hận và buồn tủi, đi đến trả thù là tâm của họ chưa chịu dứt khoát với chính họ, mà chỉ tự ôm lấy sự sầu hận làm vốn sanh tồn. Cho nên họ mới lâm vào môi trường đầy đầy ác ý, hồn biến thành ma, tâm biến thành trược, người thì thích làm thầy, làm đàn anh, còn ma thì thích cúng bái thờ phụng, không cách nào tự lập và trở về với chơn không được. Cho nên ở thế gian này cũng phân ra hai khối: Trược và Thanh cũng đồng ca tụng chánh nghĩa là vậy, chỉ có người tu chơn thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên ý vô sanh mà hành đạo.
7) Hỏi : <i>Có nhiều người lớn tuổi rồi mà sống cũng không được yên thân ?</i> Đáp : Thưa, có trước thì mới có sau, lúc có quyền thế trong tay lại không tạo phước, đến lúc già nua thì bị thất thế hậu quả phản ảnh tràn đầy, sự đau khổ giày xéo tâm can, dồn dập và không có giờ phút yên ổn là vậy. Cho nên người đi trước thường khuyên người đi sau, nên hướng thiện mà tự sửa tâm.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tiểu Trí – Đại Trí

Thì bây giờ mình nghe những cuốn băng cũ thấy rõ từ cái tiểu trí tiến dần tới đại trí. Cái đại trí nó mới giác còn tiểu trí nó là tò mò, thấy rõ ràng chưa. Ai vô tu cũng vậy trong cái tò mò, bởi vì nó chưa sáng suốt, nó còn thiếu thốn. Nên người ta nói cái huệ năng của nó thiếu giác, huệ năng của nó không được mở, không khai thông làm sao nó có đại trí. Cho nên nhiều khi nhiều người tới tu, rồi nhiều khi nghe tôi nói mới có ban đầu, nói tôi là thằng cha đó nói tầm bậy, không ăn chung gì hết, bởi huệ năng của họ mới tới đó thôi. Mà tại sao họ chửi trong mặt tôi, chửi trong đầu tôi mà tôi không giận họ. Không, bởi vì mình tiến hơn cái đó, mình phải cần tìm cơ hội kiên nhẫn để cho họ thấy họ. Cho nên chúng ta tu ở đây các bạn tự tu, tự giải là phải tiến tới đại trí chứ tiểu trí của các bạn sẽ không còn nữa, sẽ mất dần dần hết. Rồi cái nói chu cha cái chuyện đại trí dễ gì mà đạt được, dễ gì mà với tới, nhưng mà trong thanh tịnh là với tới, trong động loạn không với tới.

Cho nên mình phải tu giải nó mới thanh tịnh, mà chúng ta còn giam giữ nữa là không thanh tịnh. Tu giải nó đi những cái mình đang hiểu biết đây chưa được. Bây giờ chúng ta xét qua cái cuộc chiến ở thế giới, có chiến tranh, vật chất nó cũng vẫn tiến hóa. Hồi trước, người ta nói chiếc máy bay cái chuyện lạ lùng, bây giờ có máy bay bay đầy trời. Hồi trước, người ta nói cái vụ cassette thôi trong cái băng này người ta vặn ra nói ra tiếng, họ cũng cho là cái chuyện đó là mơ mộng, nói bậy chứ không có trúng, làm sao mà sản xuất được cái gì, cái đồ đó nhưng mà bây giờ có. Rồi sau này họ sẽ sản xuất ra để cái cục vậy không có quay gì hết nhưng mà nói vô nó cũng ra lại, cái đó bây giờ ai tin bây giờ phải không? Tôi không cần bằng nhưng mà tôi cũng thấu vô cục đá cũng được vậy, thí dụ cái cục, cái loại, cái chất đó nó có thể thấu và có thể phóng, mà nó nói không có cần tốn hao nhiều nữa sau này nó sẽ có rồi ai tin. Đó, ở trong cái chỗ eo hẹp nó hiểu trong cái phạm vi eo hẹp, mà càng ngày do sự kích động phản động nhiều nó sẽ tiến tới cái sự nói rộng ra.

Cho nên các bạn tu, hồi trước các bạn ở trong cái ố hẹp tự đắc thấy mình vậy là đủ rồi. Nhưng mà từ ngày các bạn tu rồi các bạn thấy vậy không, tình duyên lận đận, làm ăn lồi thối, bạn bè kích bác đủ chuyện hết. Do những cái đó, nó mới dẫn tiến cái tâm hồn các bạn, rồi các bạn tiến tới cái huệ năng khai thông ở bên trên mới hiểu tới cái huyền cơ của tạo hóa, mới hiểu cái sáng suốt vô cực vô biên, đại trí đại dũng mình phải tiến tới. Con người mà không chịu tiến tới đại trí đại dũng con người đó không có an, không có bao giờ được an khương của nội tâm, mà đi trong cái thiếu trí không có bao giờ an định bởi vì nó tức. Nó thiếu là nó phải tức, mà nó đầy đủ nó không còn tức nữa. Nó lấy trong cái thanh tịnh thôi là nó thấy hết, nó thấy cái sự triền miên cõi mở chứ không có còn kẹt nữa. Còn cái tu ở đẳng này các bạn đã dày công làm tới mỗi mức một, nay một chút, mai một chút rồi các bạn đã được đó chứ! Nhưng cái lòng tham muốn con người muốn mau cũng như tôi đã nói vậy, ôm cục vàng chẳng khác gì ôm bản thân, ôm cái bản thể này mà nói tôi muốn xuất hồn làm sao xuất được, mà tôi quên bản thể mà biết xuất hồn. Cái bản thể bạn là cái cục vàng chứ gì nữa, giá trị suốt đời của bạn, bạn nâng niu nó đó nhưng mà bạn không tu không mở làm sao nó tiến lên được, còn ôm nó quá đâu có đi được. Cho nên trong cái giờ tham thiền của chúng ta phải nhớ rằng cái giờ hoàn toàn tự do thanh tịnh. Ta đạt được một giây là đắc một giây chứ không có cần nói tôi đạt được mấy tiếng đồng hồ. Một giây chưa đạt được thì một tiếng làm sao mà đạt được. Đó, bạn đi từ cái nhỏ rồi nó tiến tới cái lớn. Tôi nói đây rồi các bạn sẽ đạt trong cái thanh tịnh, tham thiền triền miên nhưng mà nhiều người nói triền miên là chỗ nào đâu. Bởi khi mà các bạn mở hết rồi, hòa đồng bên trên, các bạn triền miên rồi đâu có cần phải ngồi thiền các bạn mới thấy thiền. Như tôi nói trong mấy cái băng trước, mắt bạn ngó cũng là thiền, tai bạn nghe cũng là thiền, lỗ mũi bạn ngửi cũng là thiền, âm thanh của bạn xuất phát nó ổn định tâm hồn của người ta là chứng minh bạn là người thiền. Thanh tịnh chứ gì! Đó, cho nên cái tu của chúng ta thấy nó không có gì, không kinh, không kệ, không gì phát cho các bạn, nhưng mà bạn đã đọc kinh các bạn xét. Một cái cảnh có thể viết ra bao nhiêu cuốn sách. Một sự thay đổi của tình thế nội tâm và trí tuệ của các bạn có thể viết ra bao nhiêu sách vở. Đó là bạn nhẹ, đọc kinh vô tự rồi. Đọc kinh nó bắt buộc bạn phải đọc, mà bạn đọc thì phải

hóa giải nó ra, phải tìm hiểu từ cái sân si, bức tức, bức dưng, bạn ngồi đó bạn ghét một ai, giận một ai, người nào nó phá bạn. Tuy rằng ở bên ngoài bạn có cái thái độ nhịn nhục nhưng mà bên trong nó chưa được. Tội công phu nó là rác, nó ra đó là cả một cuốn kinh, từ cái động loạn này tới động loạn kia, động loạn kia tới động loạn nọ rồi nó tự hóa giải nó mở ra, té ra chẳng có gì, phải để nó tiến. Nhiều người nói tôi bây giờ tôi muốn cúp hẳn, tắt cái tư tưởng này. Đâu có được! Tắt nhưng mà mai nó có lại, trong giờ thiền nó không có, trong giờ làm việc nó cũng có. Rồi bạn cứ để trong giờ thiền nó ra cho hết, hết cái cuối cùng rồi chủ nhân ông người ta hỏi một câu là nó hết, trong cái lý luận của tứ đại giai không, không có gì đâu. Cho nên đừng có sợ rằng tôi công phu sao nó ra nhiều tư tưởng, cứ để cho nó ra, nó ra cho hết cũng như mình xóa bằng vậy, không có sao. Cho nên các bạn thấy mình đây dùng điển, thanh điển hóa giải trước điển, khi các bạn ngồi công phu đó các bạn làm đúng pháp là các bạn rút cái thanh điển đó. Có dưng, các bạn giận vợ, giận con nói tôi không có ăn cơm. Tức, ngồi thiền, mà thiền một hồi thấy nó ấm no, hỏi chứ các bạn ăn cái gì mà nó ấm no. Các bạn buồn bức, buồn chuyện đời này kia, thôi, bỏ ăn, giận quá, vậy mà ngồi một hồi nó ấm no, hỏi cái gì đã giúp bạn ấm no, là cái thanh điển. Nó vô nó hóa giải cái trước điển, cái trước chừng nào nó thấy thiếu thốn chừng nấy, mà thanh chừng nào nó thấy nó đầy đủ chừng nấy, thấy rõ chưa?

Cho nên chúng ta không nên chấp, mê ở thế gian quá nhiều nhưng mà phải tiến trở vào nội tâm hành đúng pháp, các bạn soi hồn phải quý giá học hỏi, hàng ngày hàng giờ đều có bài vở cho các bạn. Khối Vô Vi sắp đặt rất khôn khéo, từ hành động một của bạn, bạn phải học. Ngón chân của bạn cựa cựa bạn sau này cũng phải hiểu tại sao, lý do gì, cái đó, cũng là một bài học chứ đừng có nói tôi phải đi tìm một ông nào tôi mới có bài học. Không, hành động một các bạn chịu thiền cái lúc tắm, cái lúc xoa rửa của bạn hồi xưa với bây giờ nó cũng khác nữa. Nó có nhiều cái câu hỏi và câu trả lời trong cái thời các bạn có, nó dạy dỗ từ lý từ tỷ tại sao, cái luồng thanh điển nó chiếu rọi toàn cơ thể của các bạn cho nên các bạn có cái cơ hội để học hỏi như vậy. Cho nên các bạn học cái cuốn kinh vô tự, không cần sách vở, không cần viết chi tràng giang đại hải rồi mất thì giờ rồi cuộc đời chậm tiến. Nhưng mà các bạn tiến về cái thanh điển rồi các bạn sẽ thấy các bạn học triền miên không rảnh, mà cái sáng suốt đạt rồi thì các bạn mới đạt tới cái Đại Từ Bi chứ không phải cái Từ Bi không. Đại Từ Bi rồi tiến tới Đại Trí, Đại Dũng mới thấy mình an toàn, mình mới thấy cơ trời có, mình mới thấy pháp lý thanh cao, trường tồn, không tiêu diệt nổi. Tu có giá trị chứ không phải chuyện chơi, còn người đời họ không tu theo pháp lý này họ là cái gì, họ cũng tu, các bạn thấy không. Lênh đênh vì vợ vì con, lao động khổ cực, lận đận lao đao, nhưng mà rốt cuộc họ cũng phải dùng cái đạo đức đi trước, nếu không có đạo đức thì vạn sự bất đồng. Đạo đức là đạo. Sự sáng suốt minh tâm kiến tánh thấy sự sai lầm mà sửa sai, còn họ không thấy sự sai lầm họ đâu có sửa sai. Rốt cuộc rồi tùy theo cái tuổi nữa, mười tuổi khác, hai mươi tuổi khác, ba mươi tuổi khác, bốn mươi tuổi khác, năm mươi tuổi khác cứ lần lần nó sẽ hóa giải cái tư tưởng, cái phần thanh nó mở, nó cũng tiến hóa vậy. Tất cả chúng ta xuống thế gian đây nè, đặt trong cái định luật tiến hóa, ta gạt bỏ sự tiến hóa đâu có được. Bạn không tiến hóa được bên thanh cao thì bạn phải tiến hóa về kích động cộ xát? Khi mà bạn hiểu vậy thì các cơ tạng đã và đang tiến hóa, thì chúng ta có thể ổn định tâm hồn của chúng ta. Tất cả là nằm trong cái định luật tiến hóa, hạ thừa, trung thừa, thượng thừa. Bây giờ chúng ta làm pháp luân đây là sửa chữa cái bụng chúng ta, cái trước khí của chúng ta, của hạ thừa, từ cái trước biến tới thanh, mà bây giờ chúng ta đang ngồi đây, ngồi trong bụng của Ông Trời. Đó, mà trong bụng nó có nhiều chỗ, có chỗ đau và chỗ không, chỗ nặng và chỗ nhẹ, thấy rõ chưa? Vậy chứ khối trước nó làm việc theo trước, khối thanh nó làm việc theo thanh, khối sáng làm việc theo sáng mà khối tối làm việc theo tối, nó có tổ chức rõ rệt, nhưng mà nó cũng ở trong cái cơ duyên của chủ nhân ông, sáng tạo, thâm phóng. Chủ nhân ông là phần hồn của chúng ta đây, mà dưới bụng của chúng ta là bao nhiêu cơ giới đều do sự thâm phóng của chủ nhân ông, điều khiển nó. Nó phải tiến theo cái sự tiến hóa của cơ duyên nó, thì bây giờ chúng ta ở trong cái vũ trụ này là ở đâu, cũng ở trong đó thôi. Cho nên chúng ta phải cố gắng tu chấp nhận để tiến hóa, tầng nào cũng sẵn sàng cho chúng ta hết, mà chúng ta chịu tiến hóa hay là không, mà nếu chúng ta chịu tiến hóa thì chúng ta thấy cái thâm tâm chúng ta luôn luôn bình thản và chúng ta nằm thẳng ngay ngắn ở trong cái chơn lý để tiến. Không có buồn, hận, không có gì hết, vui vẻ bất cứ giờ phút nào như tôi đã nói rằng còn trời còn đất còn ta là còn thái bình. Câu đó nhắc đi nhắc lại để cho các bạn tự hiểu, các bạn không có cái gì đem xuống đây mà chẳng có cái gì mất hết đừng có lo, nhưng mà cái căn bản đem đi đem đến đó là

chỉ cái phần thanh điền về với Đại Từ Bi, Đại Trí, Đại Dũng của bạn mà thôi. Ở hành động đó, ở đời các bạn, các bạn sẽ gặt hái được cái phần thanh điền kết tụ cũng như ba báu linh Tinh, Khí, Thần tiến hóa trong giới trong lành, nó là Bi, Trí, Dũng, Đại Từ, Đại Bi, Đại Dũng. Còn nói về thế gian chúng ta có Tinh, Khí, Thần có sẵn, bây giờ chúng ta mượn cái pháp này để lọc cho nó đi tới đích. Nó thanh phải cực thanh, phần nào tiến về cực độ của phần đó, nó thuộc về đại giác, rồi ba cái nó hợp lại nó thành ra đại giác.

Đó, cho nên chúng ta đã có một cái chìa khóa rất rõ rệt, nắm lấy mà tu, nắm lấy mà tiến, không nên hoang phí và vọng động nữa. Căn bản chúng ta là tiến từ thanh tịnh tiến thẳng lên chứ không bao giờ chun vô trong động loạn nữa, thì khi các bạn đã đạt được cái thanh tịnh thì ở trường hợp động loạn nào các bạn cũng là thanh tịnh. Cho nên người ta đã nói tìm sự thanh tịnh trong động loạn. Tìm ở đâu? Tìm ngay trong khối óc bản thể của bạn, trước kia bạn là người động loạn chứ gì? Mà bây giờ bạn tu rồi bạn thanh tịnh chứ gì, mà cái thanh tịnh nó ngự ở đâu? Ngự ở trong động loạn bây giờ cái đã, trước kia nó là động loạn, phải không, thì bạn nắm được cái chủ quyền, điều khiển ngũ hành sanh khắc của cái cơ thể này thì bạn mới tự chủ được. À, còn bạn nắm không được, điều khiển được cái luồng điện ngũ hành của cơ thể là bạn lệ thuộc cái ngoại cảnh chứ gì? Thấy cái ngoài đẹp thì tôi theo, nhưng mà nó động thét rồi tôi nhào, mà phải trở về tu và thấy mình, bây giờ chúng ta trở về tu. Chúng ta đã thất bại, chúng ta bị kích động nhiều quá, trở về trong cái khối thanh tịnh Vô Vi cộng đồng của cái tiểu thiên địa này để hòa đồng với cái đại tự nhiên ở bên trên, phải không? Thì chúng ta thấy đạt được cái sáng suốt cao quý, chúng ta có mất gì đâu mà phải sợ, phải buồn rầu, phải mất giấc ngủ trong giờ thiền không an, phải không? Nên cái đạo thương bạn yêu đạo cái câu tôi đã nhắc giữ lấy tất cả cái gì tiến tới trọn lành tươi đẹp, tôi biết thương và yêu, thương bản thể và yêu đạo thì cái chuyện đời rất dễ. Mình thương bản thể mình thì mình hòa đồng với họ thì mình biết thương tất cả những bản thể khác không sao, triệu triệu ức điều là một mà thôi, phải không? Rồi mình yêu được cái sáng suốt thì triệu triệu ức nó cũng còn khối Vô Vi sáng suốt mà thôi, vạn linh đồng nhứt thể mà có gì phải lo âu. Rồi cái cơ duyên nó tới thì mình chuyển hóa được thì chuyển hóa không chuyển hóa được thì thôi, ta lo ta tu. Trù trì trong cái tiểu thiên địa này cũng là một Ông Trời con chứ không phải nhỏ đâu, giữ lấy cái luật định tiến hóa của cái cơ tầng tiểu thiên địa này, rồi mới hòa đồng với đại vũ trụ thì nó cũng đồng nhứt có một chứ không có hai. Chớ đừng có vội mà tôi phải chạy ra kia xuất hồn để xem người đó hồn người gì, người đó điển gì, người đó làm cái gì, vô ích, cái của ta ta chưa hiểu, ta có khối có đồng ở trong này mà không hiểu đi tìm hiểu họ làm gì, phải không? Cái chơn lý là nó phải hiểu mình, trước khi hiểu mình, mà mình hiểu người khác mà không hiểu mình là mình gây sự động loạn cho mình, mà rốt cuộc chung quy mình gặt hái sự thất bại chứ không có sự thành công. Bởi vì càng ngày mình thấy càng tăm tối, mình soi bói họ là mình động loạn, mà cái động loạn đó nó làm hư ai? Hư cái chủ trương của cái tiểu thiên địa và đường lối tu hành hiện tại, thì hư chứ không có lợi, phải không?

Cho nên chúng ta phải trở về căn bản, tự hiểu lấy, giải tỏa tất cả những cái cái cái lố bịch trong cái thần kinh nèo hóc bộ đầu cho nó khai thông hòa cảm với tất cả, lúc đó chúng ta thấy ổn định nơi nơi mà bất cứ giờ phút nào. Học bài triền miên không có bao giờ bên trên người ta bỏ phí và không có dạy dỗ các bạn đâu các bạn đừng có lo, các bạn đang học cuốn kinh vô tự, nhiều nghịch cảnh tới chừng nào các bạn sẽ đọc nhiều cuốn kinh quý giá chừng này.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 27/03/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp xin thông báo đến quý bạn một số tin tức như sau:

- Ban Tổ Chức đã ký hợp đồng chính thức với hãng tàu Carnival tuần vừa qua. Nhờ sự ủng hộ ghi danh của đa số các bạn đạo nên hãng tàu đã dành ưu tiên cho **Đại Hội Du Hành Đạo Pháp** những quyền lợi như sau:
 - Ba ngày Đại Hội sẽ được tổ chức tại hội trường chính của hãng tàu (Spectacular Lounge). Chi tiết của chương trình sẽ được ghi trong cẩm nang Đại Hội. Chương trình và thời gian Đại Hội đã được trình lên Đức Thầy.**
 - Thiền chung ban đêm (6 đêm: từ tối thứ hai đến tối thứ bảy) tại hội trường chính của hãng tàu.**
 - Ngoài ra, hãng tàu cũng dành cho Đại Hội thêm 2 buổi chiều ngày thứ tư và thứ năm để Ban Tổ Chức tùy nghi sử dụng vào những chương trình sinh hoạt tu học của Vô Vi.**
- Ban Tổ Chức vẫn tiếp tục nhận ghi danh Đại Hội cho đến ngày hãng tàu khóa sổ. Như chúng tôi đã thông báo từ trước, giá tiền Đại Hội có thể thay đổi và chúng tôi sẽ cố gắng điều đình với hãng tàu để giữ giá tiền như cũ. Bạn đạo ghi danh xin liên lạc với các trưởng ban ghi danh tại địa phương:
 - Australia: Lê Tấn Quốc, điện thoại: 61-8-94507416, email: quyhoitinhnguoi@gmail.com
 - Canada: Lương-Sĩ Ái Tuyết, điện thoại: 514-276-4764, email: vovi008ht@gmail.com
 - France: Phan Thị Thanh Vân, điện thoại: 33-618-623-700, email: marievan@free.fr
 - Germany: Nguyễn Xuân Nhân, điện thoại: 49-6142-929-361, email: nammoadidaphat@web.de
 - USA: Nguyễn Văn Minh, điện thoại: 714-837-4988, email: nvminh1@gmail.com
 - USA: Nguyễn Hữu Lâm, điện thoại: 503-380-9307, email: lamn11@gmail.com
- Chuyến du thuyền sẽ có chương trình du lịch viếng thăm 3 thành phố biển: **Puerto Vallarta, Mazatlan, Cabo San Lucas.**

Ban Tổ Chức đã mời Đức Thầy tham dự chương trình du lịch các thành phố biển và Đức Thầy đã đồng ý. Thành phố Mazatlan sẽ là nơi Ban Tổ Chức lựa chọn cho chương trình **Group Tour** chung vui với Đức Thầy vì phong cảnh nơi đây rất đẹp không khác gì thành phố Nha Trang như một số khách du lịch đã từng viếng thăm kể lại.

Bạn đạo muốn tham dự chung vui **Group Tour** với Đức Thầy xin ghi tên với các trưởng ban ghi danh vùng mình. Giá tiền của tour này là \$40 và sẽ được trả lúc ở trên du thuyền.
- Lưu Ý:** Bạn đạo đã có vé máy bay xin gửi lịch trình chuyến bay đến Ban Chuyển Vận, anh Nguyễn Như Hoàng, email: john_hoang_nguyen@yahoo.com để chúng tôi làm danh sách đưa/đón.
- Mọi thắc mắc xin liên lạc với Ban Ghi Danh địa phương hoặc email cho Ban Tổ Chức Đại Hội: voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

CON MA

Không biết tự bao giờ khi một người đã chết thì vong linh của họ phảng phất theo duyên nghiệp hướng về vợ chồng con cái, và không biết phải bao lâu nữa mới được đầu thai luân hồi, những chư vị thiêng liêng vất vưởng theo đầu cây ngọn cỏ mà sống trong cuộc đời hư ảo này được mang danh hiệu là CON MA.

Cách đây mấy hôm trường học mình đang làm, tổ chức đi nghỉ mát ở Đà Lạt và đương nhiên làm nghề bảo vệ thì mình phải ngủ lại đêm để canh trường, coi chừng xe của giáo viên gởi lúc họ trên đường tham quan.

Trường học về hè vắng bóng học trò, cây phượng cũng đã nở hết hoa, những cơn mưa lớn đã cuốn trôi vài đóa hoa cuối cùng theo dòng nước. Ban ngày thì thơ mộng làm sao! Nhưng về đêm trước cái rộng lớn của sân trường và cái hoang vắng lúc khuya, mình cảm thấy nó rờn rợn làm sao ấy! Một mình bước tới bước lui ở dãy hành lang sân trường, nếu không quen chắc mình không dám ở lại.

Mình sợ ý có một điều là cho toàn bộ xe gắn máy của thầy cô gởi vào trong nhà ăn học sinh để khóa cửa lại thay vì mình cho xe vào một lớp học nào đó rồi tới tối mình ngủ canh chừng thì tiện hơn, chớ ở nhà ăn thì quá khuất tầm nhìn.

Nhà ăn, chỗ đó nổi tiếng có ma, cái lúc khởi công xây dựng nó cách đây đã 10 năm, mình thấy mấy bộ xương người còn nằm ở dưới lòng đất khi thợ đào móng, những người thợ cũng tin tưởng mới gói các bộ xương lại, cho vào bao ni lông rồi để lại chỗ cũ, sau đó đổ bê tông xuống làm nền xây dựng cho tới nay.

Mặc dù nghe nói có ma nhưng mình phải ngủ ở đó, mục đích là canh chừng số xe này. Lúc 12 giờ 30 ngồi dậy tham thiền, trước tối mình cũng thăm nhủ xin phép các vị Thổ Thần cùng chư vị đang sinh sống ở đây cho mình tá túc một đêm, khi thiền mình cũng thấy vong linh đến đông lắm, nhưng cũng nhắm mắt ngồi tĩnh bơ vì hồn ai nấy giữ, chuyện ai nấy làm.

Thiền được nửa tiếng thì xả rồi nằm nhắm mắt ngủ, mình nghe tiếng kêu lạnh lạnh “*ông bảo vệ*” 2 lần, cũng như lúc mình ngồi, cảm thấy vong linh đến đông lắm, nhưng lần này mình mệt quá không chịu nổi mới mở mắt và bước ra ngoài nhà ăn, sự việc trở lại bình thường.

Bây giờ làm sao đây? Đi vô nằm ngủ tiếp thì sợ, không dám vô. Còn bằng không vô ngủ, lỡ mà ăn trộm cây của khiêng hết lô xe này thì đời mình cũng tiêu tùng luôn.

Bỗng chợt nghĩ, hình như mình nhát quá, này giờ chư vị thiêng liêng ở đây đâu có bóp cổ, bóp họng mình đâu mà sợ dữ vậy? Cũng vì mình coi họ là cái gì ghê rợn, khác người, chuyên đe dọa tính mạng người khác nên mình mới sợ, chớ nếu mình chết thì cũng y hệt như họ, chớ có khác gì đâu !

Mình trở vô và bắt đầu ngồi thiền lại đợt hai, cảm thấy tâm trí an vui nhẹ nhàng, sự cảm thông giữa mình với thiêng liêng trở nên ấm cúng, không còn xa cách nữa, sau khi thiền mình ngủ thoải mái tới sáng.

Bây giờ mới hiểu ra, các vị thiêng liêng này đến coi mình ngồi thiền chớ không có ác ý gì cả! Nhưng vì pháp lực mình còn yếu, chưa đủ sức hóa giải âm điển của họ khiến cho tâm mình dao động hồi hộp lo sợ rồi từ đó cái tánh cố chấp, phân biệt sẵn có trong lòng mới khởi ra cho là họ quái đản, chớ bình tâm lại thấy họ cũng có những nỗi trần trở khổ đau cần bậc lộ với mình mà mình lại chạy tét.

Mình viết lên đây để nêu một đức hạnh cảm thông, không phân biệt, nó giúp mình thoát khỏi cảnh trôi buộc, chướng nạn về sau. Nỗi sợ có thể làm trì trệ đường tu bởi những ý tưởng bốc đồng đáng tiếc mà lẽ ra không đáng phải bị vướng. Nhưng trước tiên mình phải có pháp lực chịu đựng được cái âm khí khi thiêng liêng đến để giữ ổn định tinh thần.

*Pháp lực khai thông dũng chí mình
Thương người chịu khổ bởi vô minh
Hồn ma vất vưởng theo hương khói
Chẳng biết bao giờ ngộ tánh linh.*

*TĐ. Phú Nhuận, ngày 06-06-2009
Thiền Sinh Phương*

Vườn Thơ Bạn Đạo

ĐẤT THANH BÌNH

1. Trên vùng đất của thanh bình
Gặp nhau ta hiểu và tin lòng người
Mà mang nước mắt, nụ cười
Đi vào hành niệm, mong đời vui hơn.

2. Ta tìm Lý Đạo nguồn cơn
Đó là vốn dĩ ta còn mang đi
Lòng như trẻ lại xuân thì
Vui trong thời khắc, đợi khi tuổi già.

3. Đây là hy vọng thướt tha
Đề còn nuôi mộng ngọc ngà ngày sau
Tu hành kẻ trước người sau
Gắng trong tu học để vào tương lai.

4. Đời ban vui khổ thế này
Sao chưa thức giấc tránh sai lạc làm
Vui buồn, cũng trọn trăm năm
Và tu đến mãi xa xăm vẫn còn.

5. Đời tu tươi thắm, héo hon
Trong không mà có sắc son đợi chờ
Nhìn đời lãng mạn như thơ
Cả thanh và trược cứ chờ chực thôi.

6. Ta gặp nhau ở chợ đời
Tu chơn lập tức cho đời sáng tươi
Gặp nhau trong tiếng khóc cười
Chờ nhau hoàn tất tội đời trong nhau.

7. Thì dù khổ sướng dải dầu
Đến đâu cũng học, tu sao đến cùng
Trần gian ta đã trùng trùng
Mong sao ta được học cùng cõi Tiên.

8. Nhắc nhau nhớ giữ Đạo nền
Lòng thành tu học tiến lên đời đời
Nếu chưa giữ được xinh tươi
Chắc nhờ tu học tạo đời bằng an.

9. Trong tâm tư đã Thiên Đàng
Cố mà gìn giữ đạt an tu hành
Nay nhờ hướng đến niệm lành
Yên tâm tu học cho thành tương lai.

10. Những điều chưaặng hôm nay
Mong sao cũng có một ngày đắc tâm
Cho tròn tội kiếp trăm năm
Sửa sai những tội lỗi lầm trước nay.

Hiệp Bình Phước, 14-12-2008
Từ Hùng

HỒI SINH

Hồi sinh mạch sống, trọn tình người
Hồi Đạo tình thương, khắp mọi nơi
Hồi Tánh chơn như, lìa dục tánh
Hồi Quy trực giác, trược xa rời
Hồi Tâm minh triết, tâm thanh tịnh
Hồi Thượng Đế hòa, hạ Đế khơi
Hồi Bụt sum vầy, Huyền Bí pháp
Hồi Đời, Sinh Đạo, sông Tình Trời.

Thủ Đức, 13-06-2009
Huệ Tâm

PHƯƠNG TIỆN

Thơ văn phương tiện độ đời
Nếu biết diệu dụng là lời Phật Tiên
Bằng như câu chấp đảo điên
Làm sao chuyển hóa phước duyên của người !?

TĐ. Phú nhuận, 27-10-2008
Thiền Đăng

ÁI DỤC

Thân thể hao gầy cũng khoái yêu
Tình duyên ân ái chắc không nhiều
Tình ma sống lại gây điên đảo
Tánh Phật lu mờ khó đạt siêu
Những tưởng an nhàn tâm tự tại
Ngờ đâu sóng gió khổ muôn chiều
Thiên đàng Địa ngục chia hai ngã
Muốn đến Thiên Môn phá ải Kiều.

Dĩ An, 07-06-2009
Nguyễn Hiền

HỘI TỤ TÂM LINH (Kính tặng Thiền đường HTTL ở Dĩ An, Bình Dương)

HỘI ngộ cùng nhau tu học Thiền
TỤ gom Thiên Điền giải trần duyên
TÂM thân thanh nhẹ quy nguồn cội
LINH Điền khai thông đạo Thượng Điền.

TĐ. Phú Nhuận, 15-06-2009
Mai Văn Chát

CHÚC MỪNG THIỀN ĐƯỜNG HỘI TỤ TÂM LINH (Kính tặng Thiền Đường Hội tụ tâm linh ở Dĩ An, Bình Dương, VN)

CHÚC các Bạn Thiền đất Dĩ An
MỪNG vui có điểm để huyền hàn
THIỀN chung, trao đổi và tu học
ĐƯỜNG lối dựng xây kết điển quang
HỘI ngộ trau dồi khai tánh sáng
TỤ gom thanh điển đạo Thiên Đàng
TÂM thể vững bước theo Thầy Tổ
LINH tử tu thiền dạng vẻ vang.

PN, ngày 15-06-2009
Thiền Tâm

HÃY TRẢ QUYỀN PHÁN XÉT CHO THƯỢNG ĐẾ

Nói ung phạm tục thị phi nghề
Nói oan nghiệp khẩu khó hồi quê
Hãy trả toàn quyền cho Thượng Đế
Mau tỉnh, nếu không địa ngục kề

Có lần tôi đọc kinh T.T.H một vị chân sư có nói :
“con không nên nghe và nói theo một câu chuyện
do một số người nói đó là đúng, trong khi con chưa
chứng minh được điều đó...”
có thể có điểm sai sót mong các bạn tha thứ.

Phúc Tâm Cà Mau 15/6/2009

CHÍ CÓ CHA TRỜI MỚI CÓ QUYỀN PHÁN XÉT

Phán xét thế gian có chúa trời
Biển không biển có ở trần đời
Người người phê phán chung tìm khổ
Nếu biết học thương sống thánh thời

Phúc Tâm Cà Mau 15/6/2009

THIỀN

Ngồi Thiền tâm vẫn gọi nơi đâu ?
Nghĩ lo, lo nghĩ khó giải sầu
Dùng gương trí tuệ, bi trí dừng
Niệm câu lục tự, niệm dài sâu
Ngày đêm thường niệm, không ngừng nghỉ
Chẳng nghĩ buồn vui, chẳng vọng cầu
Để yên trạng thái không dừng dứt
Tự nhiên khai mở, há đợi lâu.

Củ Chi, 09-02-2009
Bá Tùng

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 10 tháng 10 năm 1970

Phàm tâm đã phá khai thông điện
Tiếp nối nề hườn điển phát nguyên
Phật Pháp chuyên hành không tái phạm
Đó đây minh bạch gắng tham thiền

Thiên đàng chung hội quần tiên
Thế gian chung hội góp tiền giải khuây
Đẩn đo đo đẩn đêm ngày
Tranh đua tạo thế thơ ngây giữ giành
Ngu thời lãnh chức đàn anh
Khôn thời lãnh chức tự hành tiến tu
Sửa mình thông điển dẹp mù
Trùng tu thanh điển vượt xu hướng đời
Điển thanh chuyển rọi sáng ngời
Thân tâm an lạc đời đời yên vui
Thoát ly cảnh khổ thoát mùi
Khổ đau dồn dập chôn vùi trí khôn
Cao siêu lý vẫn sanh tồn
Đê hèn lý vẫn thoát ngôn bất hòa
Tu thời phát huệ xét xa
Thứ tha mọi việc mới là người tu
Chớ nên ganh ghét đui mù
Tham sân khổ não khó tu khó hành
Điển thông thấu đáo các ngành
Tình thương cởi mở hợp thành tình thương.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên